

تأثیر فاصله کاشت بر عملکرد ارقام تجاری نارنگی روی پایه فلاینگ در اگون

رضا فیضانی، ابراهیم عابدی، مازیار فقیه نصیری
موسسه تحقیقات مرکبات کشور- رامسر

فلاینگ در اگون یکی از بایه های جدید مرکبات بوده که به عنوان پایه پاکوتاه کننده امید شناخته شده است. پایه مذکور یکی از کولتیوارهای پونسیروس بوده و تمامی خصوصیات پونسیروس شامل مقاومت به گموز، مقاومت به تریسترام، مقاومت به سرمه، کیفیت خوب میوه و غیره را دارد است با این تفاوت که یک پایه پاکوتاه کننده می باشد و به کمک آن می توان تعداد درختان در واحد سطح را بالا برد و میزان عملکرد را افزایش داد. این طرح در زمینه تراکم کشت چهار رقم نارنگی تجاری در شمال ایران روی پایه فلاینگ در اگون به منظور تعیین بهترین فاصله کشت درختان برای هر یک از ارقام نارنگی شامل انشو، کلماتین، پیج و یونسی در دو محل رامسر و آستانه به اجراء درآمده است. این تحقیق به صورت کوتاه نواری با سه فاصله کاشت (4×2 ، 4×3 ، 4×4 متر) به عنوان فاکتور افقی و چهار رقم نارنگی به عنوان فاکتور عمودی در سه تکرار انجام شد. ارتفاع، قطرته (10 سانتی متر بالای محل پیوند)، TCSA و حجم تاج درختان به عنوان پارامترهای رویشی در سالهای ۸۱ و ۸۲ مورد ارزیابی قرار گرفتند. تجزیه آماری اختلاف رشد سالهای نشان داد میزان رشد قطرته، ارتفاع درخت و افزایش مساحت مقطع

عرضی تنه به وسیله تیمارهای به کار رفته (رقم، فاصله کشت و اثرات متقابل آنها) تحت تأثیر قرار نگرفت. نوع رقم تأثیر معنی داری بر حجم تاج درخت نشان داد و بیشترین رشد حجم تاج در نارنگی انشو مشاهده شد و سایر ارقام در یک سطح قرار نگرفتند. فاصله کاشت نیز، تأثیر معنی داری بر افزایش حجم تاج درختان نداشت. اختلافاتی در تأثیر بر همکنش رقم و فاصله کشت بر حجم تاج درختان در دو محل مورد مطالعه (رامسر و آستارا) مشاهده شد.